

Jeg vil i øvrigt anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i dette høje Ting, idet jeg ligesom den sidste ærede Taler mener, at det ikke vil være nødvendigt at undergive Lovforslaget nogen Udvalgsbehandling. Men der er et Par Personer, for hvilke Erhvervelse af dansk Indfødsret har en meget stor Betydning, Personer, der netop omfattes af de Hensyn, der har været fremhævet oppe i det andet høje Ting: den faste Ansættelse i dansk Stats-tjeneste eller Oppebærelse af militær Invaliderente i Henhold til Lov af 1. December 1920; og disse Personer er ikke kommet med paa Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger for dette høje Ting. Men jeg haaber, at den højtærede Indenrigsminister vil stille sig velvilligt overfor eventuelle Ændringsforslag i dette høje Ting med Henblik paa disse Personer. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen spurgte, hvorledes det var gaaet med det internationale Arbejde for Tilvejebringelsen af en fælles Ordning med Hensyn til Indfødsrets Erhvervelse i de skandinaviske Lande, og i denne Sammenhæng spurgte det ærede Medlem om, hvorvidt der i en nær Fremtid kan ventes Forslag om ensartede Regler. Derom kan jeg oplyse, at der har været plejet Forhandlinger mellem de tre skandinaviske Lande, Norge, Sverige og Danmark med det Formaal at søge udformet saadanne fælles Regler, som det var muligt at naa til under Hensyn til de særlige Forhold og de særlige Rettigheder paa dette Omraade, som knytter sig til hvert enkelt Lands Lovgivning. Disse Forhandlinger mellem Repræsentanter for de tre Lande fandt Sted i indeværende Vinter og afsluttedes med Indsendelse til de tre Landes Regeringer af en Betænkning, hvor en væsentlig Del af den Opgave, som var stillet af dette sagkyndige Udvalg, maatte siges at være løst. Paa Grundlag af denne Betænkning vil der her i Danmark blive overvejet Muligheden af at gaa til saadanne Lovændringer som dem, det ærede Medlem her har udtalt Ønske om, og jeg maa tro, at der ogsaa indenfor den norske og svenske Regering vil ske noget

lignende, uden at jeg naturligvis har nogen sikker Viden i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Holger Andersen udtalte, at der var forskellige Ansøgere, som meget vel kunde have været optaget paa det her foreliggende Lovforslag, og det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen føjede til, at de kunde være optaget, uden at man var gaaet udenfor Reglerne, som følges med Hensyn til Optagelse af Personer paa Lovforslag om Indfødsrets Erhvervelse. I den Anledning vil jeg gerne sige, at man fra Indenrigsministeriets Side har bestræbt sig for at tage billigt Hensyn til alle Andragender, som der overhovedet kunde være Tale om at lade komme i Betragtning, men hvis jeg ikke tager fejl, har man fra den høje Rigsdags Side tidligere stillet sig noget tvivlende overfor Betimeligheden af en Optagen paa Lovforslaget af Personer, om hvilke man ikke med nogenlunde Sikkerhed kunde vide, at de vilde være i Stand til at forsørge sig selv. Jeg tror ogsaa, man bør være varsom med at gaa til Ændring af de Regler, som indenfor Indenrigsministeriet i Praxis følges med Hensyn til saadanne Personer, som har faaet Fattighjælp, eller som har været straffet, og som søger om at opnaa Indfødsret; jeg tror, man skal være varsom med overfor disse at lempe sig i højere Grad, end Tilfældet allerede er. Saa er der ganske vist Personer, som fremsender Andragende saa sent, at det er meget vanskeligt overhovedet at tage Hensyn til disse Andragender, selv om de i øvrigt indeholder Oplysninger om, at de vedkommende Personer opfylder de Krav, som stilles for at opnaa dansk Indfødsret. Hvis man ikke der nogenlunde sætter en Tidsgrænse, indenfor hvilken Andragender skal være fremsendt for overhovedet at komme i Betragtning, frygter jeg rigtignok for, at vi vil komme til Forhold paa dette Omraade, som vil bevirke, at de vedkommende Personer, for hvem det er af Betydning snarest at faa denne Indfødsret, kommer til at vente længere, end de nu i Almindelighed maa vente.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen talte om den Utilfredshed, som fandtes her og der i Sønderjylland i Anledning af, at der kan hengaa saa lang Tid med at faa